

РЕШЕНИЕ

№ 1987

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12038** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 27.07.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състав по НАХД № 17724/2019г. е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006211/29.10.2019г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на [фирма] на основание чл.414, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл.350, ал.1 КТ вр. Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за противоречие с материалния закон се моли за отмяната му и потвърждаване на НП като законосъобразно издадено. Позовава се на ТР № 1/2019г. от 02.12.2019г. по т.д.№ 1/2019г. на Гражданската колегия на ВКС. В съдебно заседание изложеното в касационната жалба и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк.П., който претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание. В писмен отговор по касационната жалба оспорва нейната основателност, намира изводите на районния съд за съответни на материалния закон.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 09.05.2019г. работникът М. Н. подал молба до работодателя си [фирма] да бъде освободен от длъжност, считано от 09.06.2019г. Трудовата му книжка се намирала в офиса на „МВВИ Консулт”, което водело счетоводството на работодателя. Тя била оформена и работодателят очаквал явяването на Н. да си я вземе на 10.06.2019г. тъй като приел молбата му за едномесечно предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение. Н. не се явил на 10.06.2019г., нито по-късно. Не отговарял на телефонните обаждания от страна на св. В. – управител на „МВВИ Консулт”. Няколко дни след 10.06.2019г. св. В. установила, че от трудовото досие на Н. липсвали трудовата му книжка и няколко заповеди за отпуск.

През м.юли 2019г. св. И. - главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда” – С., извършила проверка. Приела, че жалбоподателят не предоставил на Н. трудовата му книжка незабавно при прекратяване на трудовото му правоотношение, за което нарушение на чл.350, ал.1 КТ съставила срещу ответника акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22-006211 от 02.08.2019г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд е обосновал извод за незаконосъобразност на НП, тъй като в случая, за да може да изпълни работодателят задължението си по чл.350, ал.1 КТ следва и активно поведение от служителя, който трябва най-малкото физически да се яви, за да вземе трудовата си книжка или да посочи по какъв начин иска да му бъде предадена. Прието е въз основа на показанията на свидетеля В., че това не е било сторено от служителя, поради което невръчването на трудовата му книжка при прекратяване на трудовото правоотношение не е било по причини у работодателя. Впоследствие пък обективно невъзможно е било това да стане, тъй като тя била изчезнала. Поради това, съдът е приел, че дружеството не е извършило от обективна страна нарушение на чл.350, ал.1 КТ.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.348, ал.1 и ал.3 КТ предвижда, че работникът или служителят при постъпване на работа е длъжен да представи на работодателя трудовата си книжка. Трудовата книжка се съхранява от работника или служителя, който е длъжен да я представя на работодателя при поискване, както и за вписване на нови обстоятелства в нея. При прекратяване на трудовото правоотношение работодателят е длъжен да впише в трудовата книжка данните, свързани с прекратяването, и да я предаде незабавно на работника или служителя - чл.350, ал.1 КТ.

В случая правилно е прието, че подаденото от работника заявление по естеството си представлява 30-дневно предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение. Прекратяването на последното, считано от 09.06.2019г. е следвало да бъде вписано в трудовата книжка на работника. Дали това е изпълнено не може да бъде установено,

тъй като трудовата книжка на Н. е установено, че липсва от офиса на „МВВИ Консулт“, където се е намирала. Поради тази причина са налице обективни пречки за предаването ѝ на работника. Отделно от това същият не се е явил на датата, следваща датата на прекратяване на трудовото правоотношение, за да я получи, нито е отговорил на обажданията на управителя на „МВВИ Консулт“, което дружество е осигурявало счетоводното обслужване на санкционираното лице.

Установената липса на трудовата книжка на Н. е пречка да бъде изпълнена от работодателя процедурата по чл.6, ал.3 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж, като съобщи на работника или служителю с писмо с обратна разписка да се яви, за да получи лично трудовата си книжка, в какъвто смисъл е т.1 от Тълкувателно решение № 1 от 02.12.2019 г. по тълк. д. № 1/2019 г., ОСГК на ВКС, на което се позовава касатора.

Предвид горното изводът на съда, че санкционираното дружество не е осъществило от обективна страна вмененото му нарушение е съответен на установените факти по делото и правилно процесното НП е отменено като незаконосъобразно издадено.

При този изход на спора на касатора разноси не се следват. Основателна е претенцията на ответника за присъждането им, като искането за това е направено още с отговора на жалбата, а доказателства за това, че са сторени, са представени с молба от 26.02.2021г. Следва да бъде осъдена Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на ответника сумата в размер на 330 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 25.02.2021г. на л.21 по делото.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.07.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състав по НАХД № 17724/2019г.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 330 /триста и тридесет/ лева, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.